

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/94/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617203581
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2617203581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., zastúpeného splnomocnenkyňou: JUDr. Eliška Kotvanová Sosnová, advokátka, so sídlom Sibírska 2, Holíč, proti žalovanej: E. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, H., zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária GRUJBÁR, s. r. o., so sídlom Adama Štrekára 8255/50, Trnava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica z 12. februára 2025 č. k. 3Pc/8/2017-859, takto

rozhodol:

I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán (ďalej „BSM“) ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva dňa 30.3.2017 patria: I. nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Senica, katastrálny odbor pre okres Senica, obec H., k. ú. H., a to: 1. rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele registra „C“ s parcelným číslom 2355/20, 2. pozemok, parcela č. 2355/11, parcela registra „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 573 m², 3. pozemok, parcela č. 2355/20, parcela registra „C“, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 225 m², vo výške 294018,82 eur a II. hnuťelné veci: 1. obchodný podiel v spoločnosti I. J., D., D., K.: XX XXX XXX, v hodnote 8386,37 eur, obchodný podiel v spoločnosti L. L., D., D., K.: XX XXX XXX, v hodnote 81022,91 eur, 3. zostatok na účte vo M. N., O.. N. č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na A. B. - I., K.: XX XXX XXX, vo výške 262,87 eur, 4. zostatok na účte v J. N., O.. N. č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na meno A. B. vo výške 6282,78 eur, 5. zostatok na sporiacom účte v J. N., O.. N. č. D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený na meno A. B., vo výške 20000,77 eur, 6. zostatok na stavebnom sporení na meno E. B. vo výške 8795,82 eur, 7. zostatok na stavebnom sporení na meno A. B. vo výške 8796,17 eur, 8. osobné motorové vozidlo zn. Ford Fusion, EČV: D. vo výške 0,00 eur, 9. zostatok hypotekárneho úveru v P. N. D., O.. N. (t. č. Q. N., O.. N.) ku dňu 30.3.2017 vo výške 12397,02 eur, ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 0,00 eur. Súd vyporiadal BSM strán tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnuťelné veci uvedené pod článkom II. body 1. až 7. výroku tohto rozsudku a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal nehnuteľnosti uvedené pod článkom I. výroku tohto rozsudku a hnuťelné veci uvedené pod článkom II body 8. a 9. výroku tohto rozsudku. Na úplné finančné vyrovnanie žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi sumu 25358,60 eur, a to do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, žalobcovi uložil zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil použitím ustanovení 40a, § 143, § 145 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3 a § 150 Občianskeho zákonníka, keď z výsledkov vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Z rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 3Pc/3/2017-24 z 16.3.2017 je zrejmé, že BSM strán zaniklo ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode ich manželstva, teda ku dňu 30.3.2017, pričom medzi stranami doposiaľ neprišlo k dohode podľa § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okruh vecí patriacich do masy BSM bol súdom zistený vykonaným dokazovaním navrhnutým stranami. Masu BSM/súhrn vecí, ktoré nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, t. j. od jeho uzavretia dňa 29.4.1989 do jeho zániku dňa 30.3.2017, tvoria nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, pre obec a k. ú. H., a to rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele č. 2355/20, parcela č. 2355/11 vo výmere 573 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría, parcela č. 2355/20 vo výmere 225 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoría. Skutočnosť, že vyššie uvedené nehnuteľnosti patria do BSM nebola medzi stranami sporná, vyplýva aj z LV č. XXXX pre obec a k. ú. H.. Spornou skutočnosťou bola všeobecná hodnota nehnuteľností, ktorá bola určená žalobcom predloženým znaleckým posudkom č. 110/2018 Ing. Jaroslava Kucbela v stavebnotechnickom stave k 16.3.2017 a ohodnotená k 22.11.2019 vo výške 171829,40 eur. Žalobca navrhol doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania na určenie aktuálnej hodnoty nehnuteľností, keďže od vyhotovenia znaleckého posudku Ing. Kucbela uplynuli viac ako štyri roky a prišlo medzičasom k výraznému nárastu ceny nehnuteľností, pričom poukázal na ustálenú judikatúru (uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/53/2019). Súd tento právny názor akceptoval a doplneným znaleckým dokazovaním, a to znaleckým posudkom č. 142/2024 Ing. Ľudovíta Juríka mal preukázané, že všeobecná hodnota oceňovaných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k. ú. H. ku dňu oceňovania je 294018,82 eur a z tejto hodnoty pri vyporiadaní BSM súd vychádzal. Predmetné nehnuteľnosti súd prikázal do vlastníctva žalovanej, ktorá prejavila záujem o nadobudnutie nehnuteľností, nakoľko v nehnuteľnosti býva spolu so synom. Žalobca v priebehu konania zmenil stanovisko a nemal záujem o nadobudnutie nehnuteľností, uviedol, že nemá finančné prostriedky na vyplatenie žalovanej. Súd u žalovanej už nezisťoval, či disponuje príslušnou finančnou čiastkou na vyplatenie vyrovňavacieho podielu, pretože povinnosťou súdu je pri vyporiadaní BSM prikázať veci patriace do BSM do vlastníctva niektorému z manželov. Do BSM strán patria aj hnutelné veci, resp. iné majetkové práva a hodnoty, ktoré boli nadobudnuté stranami počas trvania manželstva. Ide o obchodné podiely žalobcu v spoločnostiach I. J. O. L. L., v ktorých bol žalobca ku dňu právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva jediným spoločníkom. Súd sa nestotožnil s právnym názorom žalobcu, že tento majetok slúžil výlučne iba na výkon povolania žalobcu, a teda nespadá do BSM. Súd poukázal na zaužívanú judikatúru súdov v SR, ako aj komentár k vyporiadaniu BSM § 149 Občianskeho zákonníka od vydavateľstva C. H. Beck, podľa ktorého obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM predstavuje majetok, ktorý sa vyporiadava v rámci konania o vyporiadanie BSM. Obchodný podiel môže byť prikázaný výhradne tomu z manželov, ktorý je spoločníkom obchodnej spoločnosti. Cena obchodných podielov v spoločnostiach žalobcu bola ohodnotená znaleckým posudkom č. 25/2020 vypracovaným znaleckou organizáciou AUDIT - CONSULT s. r. o. k 30.3.2017, a to v spoločnosti I. J., D. vo výške 8386,37 eur a v spoločnosti L. L., D. vo výške 81022,91 eur. Motorové vozidlá Ford KUGA a Seat ALHAMBRA boli ocenené v rámci obchodného podielu spoločnosti L. L., D.. Súd sa nestotožnil s návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania novým znaleckým posudkom na hodnotu obchodných podielov, keď nepoužiteľnosť znaleckého posudku č. 25/2020 z 7.10.2020 znaleckej organizácie AUDIT-CONSULT videl v tom, že posudok vychádzal z údajov, ktoré vzhľadom na vykonanú kontrolu účtovníctva v spoločnosti L. L., D. na začiatku roka 2021 oproti skutočnému stavu vykazovali v priebehu rokov 2016 a 2017 o 64051,88 eur vyššiu hodnotu vlastného imania spoločnosti, pričom tieto údaje sa následne ukázali ako nesprávne. V druhom rade považoval žalobca posudok pre rozhodovanie nepoužiteľný aj preto, že bol vyhotovený pred viac ako štyrmi rokmi, a preto nemôže náležite reflektovať skutočnosť, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu možno považovať právny názor, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu a vzhľadom na tento právny záver platí, že pri určovaní hodnoty vyporiadavaného majetku nemožno vychádzať z ocenenia staršieho viac ako dva roky. A v treťom rade je tento posudok pre rozhodovanie nepoužiteľný aj preto, že medzičasom prišlo k prevodu obchodného podielu na tretiu osobu. K týmto skutočnostiam uvedeným žalobcom súd uviedol, že návrh na vykonanie dokazovania za účelom nového dokazovania ohľadom hodnoty obchodných podielov v spoločnostiach žalobcu súd zamietol najmä z dôvodu koncentrácie konania, nakoľko kontrola účtovníctva v spoločnosti L. L. bola vykonaná na začiatku roka 2021, pričom návrh na doplnenie dokazovania bol urobený až v roku 2024. Takýto prostriedok procesnej útoky nebol uplatnený včas v zmysle § 153 CSP. Čo sa týka právneho názoru žalobcu, že pri určovaní hodnoty vyporiadavaného

majetku nemožno vychádzať z ocenenia staršieho viac ako dva roky, súd dospel k záveru, že vzhľadom na konkrétne okolnosti tohto sporu možno vychádzať z ocenenia obchodných podielov v znaleckom posudku č. 25/2020, nakoľko ani jedna zo spoločností nevykazovala v účtovníctve nehnuteľný majetok, pri ktorom vzhľadom na vývoj cien nehnuteľností v spoločnosti prichádza k nárastu ich hodnoty. Pri oceňovaných hnutel'nych veciach mal súd za to, že ich hodnota by sa ani vzhľadom na uplynutie dlhšieho časového úseku od vypracovania znaleckého posudku výrazne nezmenila, nakoľko pri vypracovaní znaleckého posudku sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, taktiež hodnota finančných prostriedkov, či už pasív alebo aktív, by zostala aj k novému oceneniu rovnaká. Súd mal za to, že hodnota oceňovaných nehnuteľností pre rozhodnutie vo veci je zistená riadne, navyše ako súd už vyššie uviedol, návrh na takéto dokazovanie nebol uplatnený včas. Čo sa týka prevodov obchodných podielov žalobcu na tretiu osobu, súd tieto právne úkony považoval za relatívne neplatné, nakoľko sa ich neplatnosti žalovaná riadne v tomto konaní dovolala. Keďže obchodné podiely v spoločnostiach žalobcu patria do BSM, v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol na takéto prevod potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon neplatný. Z týchto dôvodov obchodné podiely v obidvoch spoločnostiach žalobcu patria do masy BSM. Predmetom vyporiadania BSM nie je hodnota obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný výhradne tomu z manželov, ktorý je spoločníkom obchodnej spoločnosti /komentár vyd. C. H. Beck/. Nakoľko sú prevody obchodných podielov v obchodných spoločnostiach žalobcu neplatné, súd prikázal obchodné podiely v oboch spoločnostiach jedinému spoločníkovi, a to žalobcovi. Ku dňu zániku BSM dňa 30.3.2017 mal žalobca zostatok na účte vo M. N. vo výške 262,87 eur (účet vedený na fyzickú osobu – živnostníka), zostatok na účte v J. N. vo výške 6282,78 eur a zostatok na sporiacom účte v J. N. vo výške 20000,77 eur, čo vyplývalo z listinných dôkazov príslušných bánk. Aj tieto finančné prostriedky nadobudnuté žalobcom počas trvania manželstva patria do BSM strán. Keďže sú účty vedené na meno žalobcu, ktorý je s nimi oprávnený disponovať, súd prikázal zostatky na týchto účtoch žalobcovi. Žalovaná sa v konaní domáhala relatívnej neplatnosti ukončenia zmlúv v L. D. D. na mená detí a na mená žalobcu a žalovanej, ktoré urobil žalobca bez jej súhlasu po tom, ako mu bol doručený návrh o rozvod manželstva v mesiaci apríl 2016, tieto finančné prostriedky svojvoľne vybral a previedol na svoj účet. Neskôr trvala len na neplatnosti právnych úkonov - zrušenia stavebného sporenia žalobcu a žalovanej a zohľadnenia týchto finančných prostriedkov v rámci vyporiadania BSM. Z výpisu z účtu žalobcu v J. N. mal súd preukázané, že dňa 27.4.2016 bola na účet pripísaná suma 8795,82 eur s info B. E. a dňa 28.4.2016 suma 8796,17 eur s info B. A.. Dňa 26.4.2016 boli pripísané čiastky dvakrát po 7449,13 eur s info B. C. a B. A.. Dňa 28.4.2016 bola suma 32000 eur z predmetného účtu prevedená na iný peňažný účet žalobcom. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobca bez súhlasu žalovanej ako manželky zrušil stavebné sporenie žalobcu a žalovanej, pričom finančné prostriedky na sporenia treba považovať za súčasť BSM bez ohľadu na to, ktorý z manželov na sporenia poukazoval finančné čiastky. Žalovaná sa relatívnej neplatnosti právnych úkonov v tomto konaní dovolala, preto do BSM patria aj zostatky na stavebnom sporení na meno E. B. vo výške 8795,82 eur a na meno A. B. vo výške 8796,17 eur. Keďže finančné prostriedky boli pripísané na účet žalobcu, ktorý s finančnými prostriedkami aj disponoval, súd ich prikázal do vlastníctva žalobcu. Do BSM ďalej patrí osobné motorové vozidlo zn. Ford Fusion, čo nebolo medzi stranami sporné, a taktiež medzi stranami prišlo k dohode o jeho hodnote v sume 0 eur, ako aj o tom, že vozidlo má byť prikázané do vlastníctva žalovanej, a to na pojednávaní konanom dňa 29.5.2019. Ďalej mal súd preukázané, že do BSM patrí finančný záväzok, a to zostatok hypotekárneho úveru, čo vyplýva zo zmluvy o hypotekárnom úvere u P. N. D., ktorý bol žalobcovi a žalovanej poskytnutý počas manželstva vo výške 840.000,- Sk. Podľa správy Q., na ktorú prešla pohľadávka P. N., vyplýva, že pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 014/3008/03HU bola úplne splatená, zostatok na účte ku dňu 30.3.2017 bol vo výške -12397,02 eur, ku dňu 26.2.2024 a teda aj ku dňu vyhlásenia rozsudku bol vo výške 0,00 eur. Zostatok na hypotekárnom úvere bol prikázaný žalovanej z toho dôvodu, že jej bola do vlastníctva prikázaná nehnuteľnosť, na nadobudnutie ktorej úver slúžil, ako aj vzhľadom ku skutočnosti, že po zániku BSM väčšinu zostatku úveru zaplatila žalovaná. V konaní bol preukázaný aj vnos finančných prostriedkov žalovanej do BSM vo výške 3 mil. Sk, t. j. 99581,76 eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej v G. N., ako aj z čestného vyhlásenia K. A. N. R., podľa ktorého daroval v júli 2002 svojej dcére E. B. S. N. na účet v G. N. M. J. na jej meno sumu 3.000.000,- Sk. Žalobca v žalobe sám uviedol, že žalovaná prispela na výstavbu domu sumou 2.400.000,- Sk, žalobca 1.400.000,- Sk, úver bol 840.000,- Sk a peniaze zo stavebného sporenia boli vo výške 250.000,- Sk. Až neskôr žalobca začal popierať, že by celá suma 3 mil. Sk bola použitá na výstavbu rodinného domu v obci H., nakoľko žalovaná neuviedla ako konkrétne, v akom čase a po akých dielčích čiastkach a na aké práce a dodávky mala byť táto suma použitá. Podľa žalobcu sa výstavba domu začala uskutočňovať až v roku 2003 a bola financovaná najmä z hypotekárneho úveru 840.000,- Sk od P. N., z daru v sume 800.000,- Sk, ktorý poskytla žalovanému

jeho matka A. B. a z peňažných prostriedkov žalobcu. Súd sa s tvrdeniami žalobcu nestotožnil a mal za to, že suma 3 mil. Sk bola použitá z výlučného majetku žalovanej (dar od otca) na spoločný majetok, a to získanie a stavbu nehnuteľnosti. Vzhľadom k výške darovanej sumy a aj časovému obdobiu, v ktorom mala žalovaná finančné prostriedky k dispozícii, je zrejmé, že tieto boli použité na nehnuteľnosť, ktorá patrí do BSM. Finančná čiastka vo výške 99581,76 eur je tak preukázateľne vnosom výlučného vlastníctva žalovanej do spoločného majetku BSM. V zmysle § 150 Občianskeho zákonníka je žalovaná oprávnená požadovať, aby sa jej uhradilo, čo zo svojho vynaložila na spoločný majetok. V zmysle § 150 Občianskeho zákonníka súd postupoval aj pri zohľadnení výlučného vlastníctva finančných prostriedkov zaplatených žalobcom aj žalovanou na spoločný úver u P. N., teraz Q., ktorý bol ku dňu zániku BSM vo výške -12397,02 eur a k dátumu vyhlásenia rozsudku bol splatený. Súd vychádzal zo správ od Q. ohľadom splácania úveru P. č. 014/3008/03HU žalobcom a žalovanou po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva a podľa uvedených listinných dôkazov žalobca zaplatil zo svojho po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva na splátky úveru sumu 3543,63 eur a žalovaná zaplatila sumu 13715,80 eur. Sumy uvedené žalovanou a doložené listinnými dôkazmi boli z časti zhodné so správami od Q., ostatné však dostatočne nepreukazovali zaplatenie ďalších súm žalovanou na zaplatenie predmetného úveru a súd na ne neprihliadal aj z dôvodu, že neboli predložené včas v zmysle § 153 CSP. Súd správy Q. považoval za nepochybne preukazujúce úhrady na úver zo strany žalobcu a žalovanej, a tieto sumy boli každej zo strán zohľadnené pri vyporiadaní BSM. Počas konania strany uplatnili viaceré prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Súd sa s návrhmi na doplnenie dokazovania vyporiadal vykonaním navrhnutého dôkazu alebo zamietnutím jeho vykonania, pričom priamo na pojednávaní odôvodnil prečo návrh zamietol. Na niektorých návrhoch na doplnenie dokazovania strany netrvali. V odôvodnení rozsudku súd opätovne uvádza dôvody, pre ktoré boli návrhy na doplnenie dokazovania zamietnuté. Žalobca trval na doplnení dokazovania výsluchom svedkyne A. B. za účelom preukázania peňažného daru žalobcovi v sume 800.000,- Sk, avšak tento návrh si uplatnil až v podaní zo dňa 12.5.2023, takýto prostriedok procesnej útoku nebol v zmysle § 153 CSP uplatnený včas. Súd neprihliadal ani na čestné vyhlásenie A. B. zo dňa 6.11.2024, v ktorom uviedla, že v roku 2003 darovala svojmu synovi A. B. peniaze v sume 800.000,- Sk v hotovosti. Čestné vyhlásenie bolo súdu doručené až po uplynutí troch rokov od zániku BSM. Vzhľadom na súčasnú judikatúru, súd môže do vyporiadania zahrnúť len ten majetok, ktorý strany výslovne učinili predmetom vyporiadania, teda v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý strany konania navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku (napr. rozsudok KS Žilina sp.zn. 5Co/9/2015). Rovnako súd teda postupoval aj pri zohľadnení vnosu žalobcu do BSM formou daru od matky. Súd zamietol aj návrh na vykonanie dôkazu svedeckou výpoveďou T. U., nakoľko takýto prostriedok procesného útoku, rovnako aj jeho vyjadrenie, neboli uplatnené včas, a tiež boli pre rozhodnutie vo veci irelevantné, nakoľko u žalovanej súd v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka prihliada aj na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. V zmysle § 153 CSP boli zamietnuté aj návrhy na doplnenia dokazovania výsluchom svedkýň p. U. k nesprávnostiam v účtovníctve spoločnosti L. L., p. A., na ktorú žalobca previedol obchodné podiely, ako aj dopyt na G. N. ohľadom pohybu na účtoch žalovanej, nakoľko tieto prostriedky procesného útoku neboli uplatnené včas. Čo sa týka hnutelných vecí uvedených v podaní žalobcu doručenému súdu dňa 12.11.2024, tieto neboli riadne špecifikované a návrh na ich zaradenie do masy BSM bol urobený až po uplynutí troch rokov od zániku BSM, vzhľadom už na vyššie uvedenú súčasnú judikatúru, nemôžu byť ďalšie hnutelné veci predmetom vyporiadania BSM. Vzhľadom na tento vyslovený právny názor súd neprihliadol ani na stavový výpis - Programu sporenia PLUS MAJETOK vedeného u J. N. O.. N., podľa ktorého bola na konte žalobcu ku dňu 29.12.2017 suma 664,59 eur, nakoľko návrh na vykonanie tohto dôkazu bol urobený po uplynutí troch rokov od zániku BSM. Ďalej súd vykonal dokazovanie výpisom z účtu na meno žalobcu za obdobie od 1.6. do 30.6.2016, z ktorého vyplýva, že dňa 27.6.2016 bol urobený bezhotovostný výber v sume 16658,13 eur na protiúčet na meno žalobcu. Z tohto dôkazu nemožno vyvodiť, že žalovaná previedla túto sumu na svoj vlastný účet. V tom čase bol majetok manželov v BSM a bol teda spoločný. Keďže sa nejednalo o bežné hospodárenie, bol by potrebný súhlas druhého manžela. Ak sa však druhý manžel nedovolá relatívnej neplatnosti, takýto právny úkon je platný. Navyše z predmetného výpisu z účtu ani nevyplýva žalobcom tvrdená skutočnosť, že výber uskutočnila žalovaná. Uvedenú finančnú čiastku, preto nie je možné zahrnúť do BSM. Na pojednávaní dňa 5.9.2018 právny zástupca žalovanej uviedol, že do BSM patril aj družstevný byt, ktorý strany predali v roku 2005 a získali zaň finančné prostriedky v hodnote 1 mil. Sk. Tieto použili tak, že za 500.000,- Sk kúpili auto Ford Fusion, 100.000,- Sk bol poplatok za sprostredkovanie predaja a zvyšné peniaze boli použité na nadobudnutie obchodného podielu žalobcu. Z uvedeného je zrejmé, že peniaze z predaja bytu boli počas trvania BSM spotrebované a nepatria už do BSM. Finančné prostriedky sa premietli do iných hnutelných vecí patriacich do BSM, a to automobil, obchodný podiel.

Tieto skutočnosti neboli sporné, žalobca ich v ďalších vyjadreniach nerozporoval. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 29.5.2019 navrhol do BSM zaradiť aj finančné prostriedky použité pri obstaraní nehnuteľnosti uvedenej na LV č. XXXX pre k. ú. D., pričom navrhol vykonať dôkaz príslušným LV, ktorý zabezpečil. Z LV č. XXXX pre obec a k. ú. D. súd zistil, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľností na ňom uvedených (rodinný dom s.č. XXXX, parc. č. 3787/138, 3787/471, 3787/472) je A. T. B., a to na základe kúpnej zmluvy a Zmluvy o zriadení vecného bremena V-1157/2017, vklad povolený 12.5.2017 a na základe žiadosti o zápis stavby do KN Z-584/2019, rozhodnutia OU-SE-PLO/2019/004294/Mik, R-172/2019. V podaní zo dňa 1.6.2021 navrhol súdom zabezpečiť kúpnu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena V-1157/2017, ktorý považoval za predstieraný právny úkon, ktorým nadobudla matka žalobcu nehnuteľnosti na LV č. XXXX z finančných prostriedkov patriacich do BSM žalobcu a žalovanej. Z predmetnej zmluvy súd zistil, že matka žalobcu A. T. B. ako kupujúca od V. D. N. ako predávajúceho kúpila do výlučného vlastníctva parc. č. KN-C 3787/138 - orná pôda o výmere 630 m², nezastavaný pozemok evidovaný na LV č. XXXX k. ú. D., parcely registra „C“ za kúpnu cenu 37170 eur. Z týchto navrhnutých a vykonaných dôkazov však súd nepovažoval za preukázané, že finančné prostriedky v neurčenom počte patria do BSM z dôvodu predstieraného právneho úkonu a jeho prípadnej neplatnosti. V tomto smere už neboli produkované žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, a preto mal súd za to, že o tejto tvrdenej skutočnosti žalovaná neunesla dôkazné bremeno. Na základe vyššie uvedených skutočností súd zdôvodnil, akým spôsobom bola určená hodnota vecí patriacich do BSM, komu jednotlivé veci patriace do BSM strán prikázal do výlučného vlastníctva a z akých dôvodov. Z uvedeného je zrejmé, že súd do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnuťelné veci, a to obchodný podiel v spoločnosti I. J., D. D. v hodnote 8386,37 eur, obchodný podiel v spoločnosti L. L., D. D. v hodnote 81022,91 eur, zostatok na účte vo M. N. vo výške 262,87 eur, zostatok na účte v J. N. vo výške 6282,78 eur, zostatok na sporiacom účte v J. N. vo výške 20000,77 eur, zostatok na stavebnom sporení na meno E. B. vo výške 8795,82 eur, zostatok na stavebnom sporení na meno A. B. vo výške 8796,17 eur, teda hodnota nadobudnutého majetku z BSM je v sume 133547,69 eur. Súd zohľadnil aj splátky úveru zaplatené žalobcom zo svojho majetku po zániku BSM vo výške 3543,63 eur, ktoré odčítal od hodnoty majetku, t. j. 133547,69 eur - 3543,63 je 130004,06 eur ako čistá hodnota majetku prikázaná žalobcovi pri vyporiadaní BSM. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd prikázal nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. H. vo výške 294018,82 eur a z hnuťelných vecí osobné motorové vozidlo zn. Ford Fusion vo výške 0 eur a zostatok hypotekárneho úveru vo výške 0 eur, hodnota nadobudnutého majetku z BSM je v sume 294018,82 eur. Súd tak ako u žalobcu zohľadnil aj splátky úveru zaplatené žalovanou zo svojho majetku po zániku BSM vo výške 13715,80 eur, a tiež dar od otca žalovanej vo výške 99581,76 eur ako tzv. vnos, ktoré odčítal od hodnoty majetku, t. j. 294018,82 eur - 13715,80 eur - 99581,76 eur je 180721,26 eur ako čistá hodnota majetku prikázaná žalovanej pri vyporiadaní BSM. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Keďže podiel žalovanej je o 50717,20 eur vyšší ako podiel žalobcu (180721,26 - 130004,06), súd rozhodol, že žalovaná je povinná na vyrovnanie podielov vyplatiť žalobcovi polovicu z tejto sumy, teda 25358,60 eur, a to do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku, pričom súd považoval stanovenú lehotu na zaplatenie vzhľadom na výšku sumy za primeranú. O túto sumu sa čistá hodnota majetku z BSM žalovanej znížila na sumu 155362,66 eur a pripočítaním tejto sumy k čistej hodnote majetku z BSM žalobcu sa hodnota podielu žalobcu zvýšila na 155362,66 eur. Podiely oboch strán sú teda pri vyporiadaní BSM rovnaké. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej priznal ich plnú náhradu, nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný v celom rozsahu, keď v žalobe ako predmet vyporiadania BSM označil len nehnuteľnosti, ktoré navrhol prikázať do jeho výlučného vlastníctva a rozhodnúť o povinnosti žalobcu vyplatiť žalovanej sumu 100000 eur, teda ani v jednej navrhovanej časti žalobca nebol pri rozhodnutí vo veci úspešný. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť v zmysle odvolania, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súd napadnutým rozsudkom v každej výrokovej časti rozhodol v jeho neprospech. Namietol, že súd vo výrokovej časti neuviedol hodnotu spoločných nehnuteľností a okrem toho súd niektoré ním označené hnuťelné veci do BSM nezahrnul. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vyplýva najmä z pochybení súdu prvej inštancie pri zisťovaní a hodnotení skutkového stavu, pri interpretácii a aplikácii právnych predpisov a pri procesnom postupe súdu. Súd opomenul vykonať vyporiadanie časti majetku patriaceho do BSM, ktoré neboli medzi stranami sporné, a ktoré žalobca označil v písomnom podaní z 11.11.2024. Súd svojvoľne určil nulovú hodnotu motorového vozidla FORD FUSION, a to bez znaleckého posudku napriek tomu, že žalobca v podaní z 11.11.2024 oznámil, že jeho

aktuálna hodnota je 2400 eur. Namietol nesprávne určenie hodnoty vnosov sporových strán do BSM, pretože súd opomenul náležite zohľadniť žalobcom uvedené skutkové tvrdenia a predložené listinné dôkazy. Súd uznal údajné vnosi žalovanej, aj keď ich nepreukázala. Uviedol, že súd použil nesprávny prepočet kurzu slovenskej koruny a eura na určenie vnosov v mene euro, keďže použil konverzný kurz napriek tomu, že údajné vnosi sa uskutočnili a spotrebovali v čase iných kurzových pomerov. Namietol nesprávne určenie hodnoty obchodných podielov žalobcu. Podľa jeho názoru súd nekonal nestranne a porušil zákonný princíp rovnosti strán, keď jednostranne zvýhodnil žalovanú tým, že prekročil rámec všeobecnej poučovacej povinnosti, keď nezákonne usmernil právneho zástupcu žalovanej na uplatnenie náhrady trov konania. Súd bez náležitého dôvodu zaviazal žalobcu na náhradu všetkých trov konania napriek tomu, že súd prikázal majetok stranám tak, ako to žalobca navrhoval v druhej fáze konania (po nepripustení späťvzatia žaloby). Podľa žalobcu súd rozhodol svojvoľne a arbitrárne, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Žiadal, aby súd vyporiadal celý majetok patriaci do BSM, a to vrátane hnuťelných vecí označených žalobcom, určil konkrétnu hodnotu všetkých položiek majetku patriaceho do BSM, vrátane vozidla FORD FUSION, vykonal žalobcom navrhnuté dôkazy na určenie hodnoty vnosov, ako aj hodnoty obchodných podielov žalobcu, pri určovaní hodnoty vnosov použil správny prepočet kurzov a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sa náhrada trov konania neprizná. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd vychádzal z ničím nepodloženého predpokladu, že k vyporiadaniu podstatnej časti hnuťelných vecí prišlo fikciou v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu však jednoznačne vyplýva, že predmetom vyporiadania mal byť celý spoločný majetok patriaci do BSM, pričom ani jedna zo strán súdu neoznámila, že by nejaká časť majetku nemala byť súdom vyporiadaná. Namietol, že súd bezdôvodne odmietol uznať za preukázané vnosi žalobcu v sume 800.000,- Sk napriek tomu, že matka žalobcu potvrdila poskytnutie tejto sumy a jej účelové určenie. Napriek tomu súd nekriticky akceptoval tvrdenia žalovanej o jej údajných vnosoch v sume 3.000.000,- Sk a to napriek tomu, že vynaloženie takejto sumy na spoločný majetok nijako nepreukázala. Vnos žalovanej možno považovať za preukázaný len v sume 2.400.000,- Sk z daru od jej otca, čo žalobca uviedol už v žalobe. Medzi stranami nebolo sporné, že celú výstavbu rodinného domu organizoval a zabezpečoval žalobca v súčinnosti so staviteľom U.. Preto žalobca vie, že žalovaná na výstavbu z darovaných peňazí uvoľnila len 2.400.000,- Sk a zvyšok postupne utratila. Súd tiež opomenul náležite zohľadniť žalobcom uvedené závažné skutkové tvrdenia a predložené dôkazy týkajúce sa hodnoty obchodných podielov žalobcu, v dôsledku ktorých je znalecký posudok č. 25/2020 z 7.10.2020 nepoužiteľný. Žalobca súdu preukázal, že obchodný podiel v spoločnosti L. L., D. v nominálnej hodnote 6640 eur previedol za kúpnu cenu 6640 eur. Obchodný podiel v spoločnosti I. J., D. v nominálnej hodnote 5000 eur bol prevedený za kúpnu cenu 5000 eur. Celkovo tak žalobca nadobudol na úkor spoločného majetku patriaceho do BSM sumu 11640 eur. Súd napriek tomu tieto podiely prikázal do vlastníctva žalobcu a určil hodnotu týchto podielov vo výške niekoľkonásobku ich skutočnej hodnoty, pričom vychádzal z neaktuálneho a objektívne nepoužiteľného posudku. Súd pripísal neúspech a zavinenie sporu výlučne na ťarchu žalobcu a to aj napriek tomu, že žalovaná pred začiatkom konania nepredložila žiadny návrh na vyporiadanie BSM. Súd bezdôvodne nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom predpísané odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 3Pc/8/2017 je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán vyporiadal.

7. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým

záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

8. Správny bol postup súdu prvej inštancie, keď zameral dokazovanie v prvom rade na zistenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva strán. Po preskúmaní skutkových zistení a právnych záverov prvoinštančného súdu odvolací súd dospel k záveru, že závery súdu prvej inštancie v časti rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj ocenenia vecí patriacich do BSM, možno považovať za správne a rovnako správnym bolo i rozhodnutie v časti prikázania jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva strán, pričom súd prvej inštancie správne ustálil i výšku finančného vyrovnania, ktorú uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi.

9. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP), na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

10. Postup súdu, ktorým sa znemožní strane sporu realizácia procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva, je relevantný vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi), a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 Ústavy SR. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

11. Odvolateľ namietal absenciu presvedčivého a jednoznačného odôvodnenia napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho je rozhodnutie nepreskúmateľné.

12. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Ak rozhodnutie prvoinštančného súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, nemožno mu v tomto smere nič vytnúť, pričom je prirodzené, že odvolateľ nemusí súhlasiť so všetkými skutkovými a právnymi závermi súdu. K namietanému neuvedeniu údajov o hodnote nehnuteľností v obci H. vo výroku rozsudku odvolací súd udáva, že tento údaj je vo výroku uvedený.

14. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Odvolateľ inú vadu konania videl v nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozsudku, ku ktorej sa odvolací súd vyjadril vyššie. Ďalej odvolateľ videl vadu v procesnom postupe súdu, ktorý predchádzal uplatneniu nároku na náhradu trov konania zo strany splnomocnenkyne žalovanej, čím sa bude odvolací súd zaoberať v závere odôvodnenia.

16. Ďalej odvolateľ namietol, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP).

17. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu (§ 185 ods. 1 CSP). Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnenie sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie zamietnutie návrhov na doplnenie dokazovania odôvodnil tak na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu uznesenia, ako aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom dôvodom zamietnutia bola koncentrácia konania.

19. Už samotnými pojmami procesný útok a procesná obrana zákonodarca zdôrazňuje kontradiktórnosť procesného postavenia protistrán v sporovom konaní. Ustanovenia § 149 až 154 CSP predstavujú inštitucionálne prehĺbenie sporovosti konania upraveného v Civilnom sporovom poriadku, pričom ich cieľom je prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a zhospodárneniu sporového konania. Nová právna úprava v ust. § 150 zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP) alebo neúčinnosti nequalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania a tvorí jednotu s jedným z nosných princípov novej právnej úpravy sporového poriadku, a to s princípom arbitrárneho poriadku.

20. Podľa § 153 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (ods. 1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (ods. 2). Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (ods. 3).

21. Podstata koncentrácie sporového konania spočíva v tom, že strana môže efektívne uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany iba v určitom časovom úseku, ktorý vymedzuje zákon (zákonná koncentrácia) alebo na základe zákona sudca (sudcovská koncentrácia). Pokiaľ ide o konanie na súde prvej inštancie, zotrváva zákoná koncentrácia konania na pôvodných východiskách a umožňuje strane uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie (§ 154 CSP). Na sporové strany sa však súčasne vzťahuje povinnosť uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, pričom táto všeobecná podmienka sa nepovažuje za splnenú, ak tieto prostriedky mohla strana predložiť už skôr, pokiaľ by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Sudcovská koncentrácia sporového konania sa v danej súvislosti prejavuje tým, že na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli predložené včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 ods. 2 CSP). Sudcovskej koncentrácii teda dominuje individuálne vyhodnotenie procesnej situácie sudcom, s osobitným zameraním na procesnú aktivitu sporovej strany a efektívne, zodpovedné a starostlivé plnenie povinností súvisiacich s vedením sporu. Za predpokladu, že súd sporovú stranu "sankcionuje" tým, že na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany v rámci sudcovskej koncentrácie neprihliadne, je osobitne povinný uviesť danú skutočnosť v odôvodnení meritórneho rozhodnutia (§ 153 ods. 3 CSP).

22. Sudcovská koncentrácia sporového konania platí pre všetky sporové konania, teda aj pre konanie o vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na uvedené bol postup súdu prvej inštancie, ktorý neprihliadol na prostriedky procesného útoku a obrany, ktoré neboli uplatnené včas, správny, pričom súd uvedenú skutočnosť uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP, pretože súd zbral do úvahy

skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 195 až § 210 CSP.

24. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

25. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, prednesov strán sporu vyplynuli, zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, teda odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu nič vyčítať.

26. K námietke odvolateľa, že súd prvej inštancie opomenul do vyporiadania zahrnúť ním označené hnutelné veci, odvolací súd udáva, že k tomu súd prvej inštancie pristúpil aplikáciou sudcovskej koncentrácie konania, pričom svoj postup v odôvodnení napadnutého rozsudku odôvodnil. Súd tiež odôvodnil, prečo vychádzal pri vyporiadaní z nulovej hodnoty motorového vozidla FORD FUSION. Na hodnote vozidla sa strany dohodli na pojednávaní dňa 29.5.2019 a odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, pričom na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada. Súd prvej inštancie sa tiež podrobne zaoberal preukázaním skutkových tvrdení strán ohľadne vnosov do BSM, unesením dôkazného bremena strán, pričom z odôvodnenia vyplýva, že výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. Uvedené platí aj pri určení hodnoty obchodných podielov žalobcu v obchodných spoločnostiach, pričom súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č. 25/2020 z 7.10.2020. S poukazom na uvedené odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

27. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

28. Odvolateľ videl nesprávne posúdenie v tom, že súd prvej inštancie vychádzal z tohto, že v konaní o vyporiadanie BSM môže súd vyporiadať len ten majetok, ktorý strany konania navrhli k vyporiadaniu do 3 rokov od jeho zániku.

29. Odvolaciemu súdu je známe, že existujú súdne rozhodnutia, ktoré vychádzajú z uvedeného právneho názoru. Vyriešenie tejto právnej otázky však nie je pre posúdenie predmetnej právnej veci podstatným, pretože súd prvej inštancie za uplatnenia sudcovskej koncentrácie k prostriedkom procesného útoku žalobcu neprihliadol, pretože neboli uplatnené včas. K otázke preukázania vnosu do BSM zo strany žalovanej sa odvolací súd zaoberal už vyššie. Odvolateľ tiež namietal, že peňažné vnosy vyjadrené v slovenských korunách vynaložené na výstavbu rodinného domu v januári 2004 neprepočítal na menu euro vtedy platným kurzom, ale prepočítal ju konverzným kurzom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v súlade so zákonom č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto

zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona), teda postup súdu prvej inštancie bol správny.

30. Odvolateľ tiež namietal nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý naviedol splnomocnenkyňu žalovanej na uplatnenie si nároku na náhradu trov konania. Poukázal na to, že v konaniach o vyporiadanie BSM sa náhrada trov právneho zastúpenia stranám obvykle nepriznáva.

31. K namietanému nesprávnemu postupu súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Opätovne teda platí premisa, že právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona a nemožno ho strane uprieť len preto, že si ho neuplatnila.

32. K samotnému odvolateľom napadnutému výroku o nároku na náhradu trov konania odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR z 23. júna 2022 sp. zn. III.ÚS/266/2022, z ktorého vyplýva, že v rozhodnutí o náhrade trov konania v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je nevyhnutné zväziť výsledok sporu z toho pohľadu, čo strany svojimi návrhmi obsiahnutými nielen v žalobe a vo vyjadrení, ale aj v ich ďalších podaniach, vrátane odvolaní žiadali. Pomer úspechu strán vo veci podľa § 255 CSP so záverom, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, nemožno zdôvodniť všeobecnými východiskami, podľa ktorých strany mali vo veci nešpecifikovaný čiastočný úspech, ich podiely na spoločnom majetku sú rovnaké, spor neskončil podľa predstáv ani jednej strany a vyporiadanie bolo v záujme oboch strán. Takáto argumentácia je mimo rámca zákonnej úpravy § 255 Civilného sporového poriadku, keďže nevyjadruje pomer úspechu strán vo veci, a preto je porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

33. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z výsledku sporu, pričom svoje rozhodnutie v tomto smere aj odôvodnil.

34. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalovaná.

36. Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).